

Kovács András Ferenc: *Bohócöröklét*

(részlet)

PATHÉTIQUE, HOSSZÚ SZONETT BEN

(Láng Zsolt, október, ötven)

Ötvennek lenni jó, s be ritka létöröm!
Túrd el, barátom, ó, de szépszerén, erényleg:
Történülnek bohón megéledt rémregények,
Míg hírod áttör itt a cifra étörön,

Sok Pétörön, pörön s több szittya védkörön,
Mert mi meg te vagyunk a gascogne-i legények,
S nincs ebbe' tartalom, mit gaz konyít, se lényeg,
Csak áld, vagy tép kifent, kilencven szép köröm...

Új múzsakar ha mar, s már karmát festi hátul –
Karmán ne tépelődj, se trendre vad koron,
Mely közbeszélni kész' ma barbárt bestiául,

S nincs benne báj, se hő, se szellem, csak korom.
Szomszéd világ alél, s transsylván Pest is ájul,
Ha szólalsz – még mesélj, s mindent, Redaktorom...

Testvéri végtelen virrad ránk esti tájul:
Szavak fölött a lét, mint szent, egzakt orom,
Lobog, s figyeld, a hült terekben mennyi fájl hull!